

6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολοσσαῖς, ἥτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
 γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
 ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

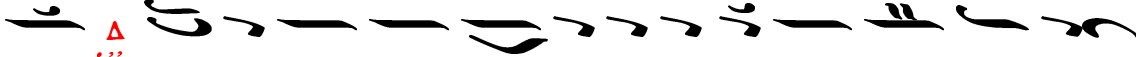
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

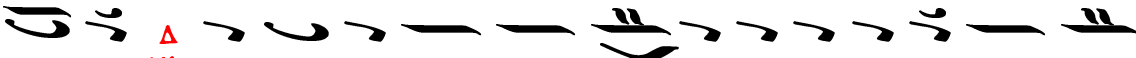
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
 γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
 ου $\frac{6}{2}$

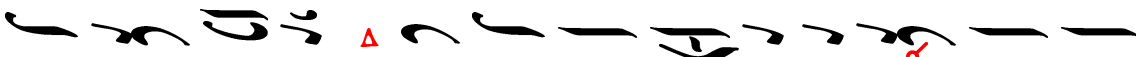
Ἀπολυτίκιον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Τ ων ὀ ρα νι ι ω ν στρα τι ων Αρ χι στρα
 τη γε $\frac{4}{2}$ δυ σω πᾶ ὄ με εν σε η μεις οι α να ξι
 οι $\frac{4}{2}$ ι να ταις σαις δε η σε ε σι $\frac{4}{2}$ τει χι σης η

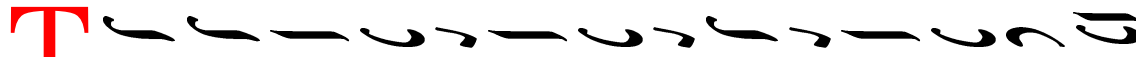
 μας ^Δ σκεπη των περυ γων της α υ λθ σθ

 δοξης ^Δ φρσρων η μας προσ πι πτο ο ντα ας εκ τε νως

 και βο ω ντας ^Δ εκ των κιν δυ νων λυ τρωσαι η

 μας ^Δ ως τα ξι αρχηστων α νω Δυ να με ων ^ε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λους α

 γνω στον μυ στη ρι ον ^ε δι α σου Θε ο το κε τοις ε

 πι γης πε φα νε ρω ται ^ε Θε ος εν α συγ χυ τω ε

 νω σει σα ρ κου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ

 η μων κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον

 πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η

 μω ω ων ^Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τῷ ναῷ σου τῷ σεπτῷ παρεδρεύοντες, καὶ ἐν αὐτῷ σε εὐσεβῶς μεγαλύνοντες, ὡς τῶν αὐτῶν τάξεων πρωτεύοντα, πίστει δυσωποῦμέν σε, Ἀρχιστράτηγε θείε· πάσης ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῆς ἐχθρῶν τυραννίδος, καὶ τῆς μελλούσης ῥῦσαι ἀπειλῆς, καὶ τῆς γεέννης ταῖς σαῖς παρακλήσεσι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμψεσι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἀγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν, τοῖς βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν΄ ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές

ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου,

μεθ' οὓς, εἰ βούλει, ψάλλε καὶ Καταβασίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ψαλῆ εἰς Ϛ', τότε ὁ εἰρμὸς δευτεροῦται).

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός. ᾠχος πλ. δ'.

Ἵγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας

τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχιστρατήγου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Τὸν πρῶτον ὕμνῳ τῶν ἀσωμάτων νόων.

Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι, καταστραπτόμενος πάντοτε, τὸν νοῦν μου καταύγασον τοῦ ἀνυμνήσαί σε, Ἀρχιστράτηγε, τῶν ἄνω στρατευμάτων, ἀπάντων κραταίωμα, τῶν προστρεχόντων σοι.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Νοῦς ὁ προάναρχος, ὑπερκοσμίου ταξίαρχον, ἀνέδειξε τάξεως, σὲ παναοίδιμε, Ἀρχιστράτηγε, καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ θεῖον ἀγλαΐσμα, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόων προηγούμενος, τῶν οὐρανίων ἐν πνεύματι, τοῖς κάτω πανάριστε, Μιχαὴλ δέδοσαι, περιτείχισμα, καὶ κράτος καὶ ῥομφαία, ἐχθροὺς κατασφάττουσα, καὶ ἀφανίζουσα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένε πανάμωμε, ἢ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἀνθρώπων βοήθεια, σύ μοι βοήθησον, θαλαττεύοντι, καὶ ζάλη ἀμαρτίας, αἰεὶ περιπίπτοντι, καὶ κινδυνεύοντι.

Ἔτερος Κανὼν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ποίημα καὶ οὗτος Ἰωσήφ.

Τῷ ὁδηγήσαντι πάλαι.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἀγγέλων, τὸν φωταυγῆ ἥλιον, καταυγάζοντα τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων λαμπρότησι, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, πάντοτε τῶν πειρασμῶν, χαρμονικῶς ὕμνολογήσωμεν.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοὺς Ἀγγέλους ποιήσας, φλόγα πυρὸς Κύριε, ἀποπληροῦντας δυνατῶς, τὸ σὸν πανάγιον θέλημα, μέσον αὐτῶν διαλάμποντα, ἔδειξας ὡσπερ ἀστέρα, Μιχαὴλ τὸν ἀρχιστράτηγον.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνολογήσωμεν πάντες, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, τὸν δωρησάμενον ἡμῖν, τεῖχος ἐχθροῖς ἀπροσμάχητον, καὶ ἀπερίτρεπτον ἔρεισμα πάντοτε, κινδύνων σώζοντα ἡμᾶς, τὸν ἱερὸν Μιχαὴλ.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπιστασίαις σου θείαις, ἀποτελεῖς πάντοτε, τὸν θεῖον οἶκόν σου

σαφῶς, ἀμαρτωλῶν ἱλαστήριον, ἀδικουμένων προσφύγιον, νόσων τε φυγαδευτήριον πασῶν, Θεοῦ πρωτάγγελε.

Δόξα.

Θραῦσον υἱοὺς τοὺς τῆς Ἄγαρ διηνεκῶς ἔνδοξε, ἐγειρομένους καθ' ἡμῶν, καὶ τῆς αὐτῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ προσδοκίας καὶ θλίψεως, ὅπως σε ὡς ἀγαθὸν ἡμῶν ἀεὶ, προστάτην σέβωμεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς τοῖς βροτοῖς ἦνωται, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, ἐκ σοῦ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἀποτεχθεὶς Ἀπειρόγαμε, σῶζων με τὸν ὑπαχθέντα τῇ φθορᾷ, κλοπῇ τοῦ ὄφους.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφία.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥώμη τῇ θείᾳ, Στρατηγὲ τῶν Ἀγγέλων πανεύφημε, περιέρχη πᾶσαν γῆν, δεινῶν ἡμᾶς ἐξαιρούμενος, τοὺς προσκαλουμένους σου, τὸ θεῖον ὄνομα.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς θεῖος κῆρυξ, ὡς προστάτης πιστῶν ἀκαταίσχυντος, πλανωμένων ὁδηγὸς καὶ παιδευτὴς ἐχρημάτισας, Θεοῦ Ἀρχιστράτηγε, θεοειδέστατε.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ θείου φέγγους, καθαρώτερον ἔσοπτρον πέφνηας, τὰς ἐμφάσεις τοῦ σεπτοῦ, λαμπρῶς δεχόμενος Πνεύματος, Μιχαήλ πρωτάγγελε, ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ τοὺς αὐλοὺς, συστησάμενος Νόας βουλήματι, τῇ ἐνύλῳ σου γαστρί, οἰκεῖ βουλήσει Πανάμωμε, σαρκὶ καθορώμενος, ὁ ἀθεώρητος.

Ἄλλος. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παρεστηκῶς τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, μεθέξει τε θεούμενος, καὶ φωτιζόμενος ἀστραπαῖς, ταῖς ἐκεῖθεν πεμπομέναις, τοὺς ὑμνητάς σου φώτισον, Θεοῦ Ἀρχιστράτηγε.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Ἰησοῦς ὡς εἶδέ σε ῥομφαίαν, ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα, τῇ φοβεραῖ σου καταπλαγαῖς, θεωρία ἀνεβόα· Τί νῦν προστάσσεις Κύριε, ποιεῖν τῷ οἰκέτῃ σου;

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἄρχων πάλαι, ὑπὸ Θεοῦ καθέστηκας· χριστιανῶν δὲ νῦν βοηθός, Ἀρχιστράτηγε καὶ ῥύστης, τῶν ἀναγκῶν ῥυόμενος, αὐτοὺς καὶ τῶν θλίψεων.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγαλωσύνην δῶμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ δόντι ἡμῖν πρόμαχον, καὶ ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν, Ἀρχιστράτηγον τὸν μέγαν, δι' οὗ βαρβάρων πάντοτε, ἀθέων λυτρούμεθα.

Δόξα.

Ἀπαγωγῇ βιαία, τοὺς εἰς ἔθνη ἀλλόφυλα τυγχάνοντας, καὶ δουλωθέντας ἐλεεινῶς, ἐπανάγαγε ἐν τάχει, ἐκδυσωπῶν τὸν Ὑψιστον, Θεὸν Ἀρχιστράτηγε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Δανιήλ σε ὄρος γράφει μέγα, ὁ Ἀββακούμ δὲ Ἄχραντε, ὄρος κατάσκιον ἀρεταῖς, καὶ Δαυῖδ τετυρωμένον, ἐξ οὗ ὁ Θεὸς σεσάρκωται, τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανίων ταγμάτων δημαγωγός, λειτουργός τε τῆς δόξης τῆς θεϊκῆς, ἀξίως γενόμενος, τῇ προστάξει τοῦ Κτίστου σου,

χριστιανῶν ὑπάρχεις, μεσίτης σωτήριος, τῇ αὐλῷ σου δόξη, δεινῶν ἐξαιρούμενος· ὅθεν κατὰ χρέος, εὐφημοῦμέν σε πάντες, τὴν θείαν σου σήμερον ἀνυμνοῦντες πανήγυριν, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὰ θεῖά σου θαύματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μητέρα Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως, ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ πλάστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργεῖ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἴτησαι καὶ τὸ μέγα ἔλεος, * ὡς τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐφης φιλάνθρωπε ἐν Γραφαῖς σου, πλήθη χαίρειν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, ἐπ' ἀνθρώπῳ ἐνὶ μετανοοῦντι, ἀθάνατε· ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, ἀναμάρτητε μόνε καρδιογνώστα, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἐκάστην τολμῶμεν ὡς εὐσπλαγχνον, οἰκτεῖραι, καὶ καταπέμψαι ἀναξιῶς κατάνυξιν Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑπὲρ πάντων ἡμῶν γὰρ πρεσβεύει σοι, * ὁ τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀνάμνησις τοῦ γενομένου παραδόξου θαύματος ἐν Κολοσσαῖς τῆς Φρυγίας παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ. (311)

Στίχ. ᾠφθης, Μιχαήλ, Νῶε σῶ ναῶ νέος,

Χώνη ποταμῶν τὸν κατακλυσμὸν λύων.

Ῥοῦν Μιχαήλ ποταμῶν χώνευσε, Νόων ἀγός, ἕκτη.

Φθόνῳ τηκόμενοι ἐπὶ τοῖς παραδόξως γενομένοις ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ ἄνδρες ἐλληνίζοντες, τὸν παραρρέοντα ἐγγύθεν ποταμὸν ἐβουλεύσαντο κατὰ τοῦ ναοῦ στρέψαι, ὥστε καὶ τὸν λαὸν κατακλῦσαι καὶ τὸν προσμένοντα ἐν αὐτῷ ἄνδρα τίμιον, τὸν Ἀρχιππον, ἀπολέσαι. Φανεῖς δὲ καὶ μόνον ὁ θεῖος Ἀρχιστράτηγος καὶ θαρρῆειν

ἐγκελευσάμενος τῷ Ἀρχίππῳ, πλήσσει ῥάβδῳ τὴν πέτραν, καὶ πάροδον ἐν αὐτῇ ποιήσας τοῦ ποταμοῦ, ἐξ ἐκείνου μέχρι καὶ τοῦ νῦν παροδεύων ὁράται χωνευόμενος. Ἰστέον δὲ ὅτι ἔκτοτε ἡ Πόλις αὕτη τῆς Φρυγίας μετωνομάσθη εἰς «Χῶναι», καθ' ὅτι ἐν αὐτῇ «ἐχωνεύθη» πρὸς γῆν ὁ ποτάμιος ῥοῦς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σαραπάβωνος τοῦ βουλευτοῦ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ξίφει τελειωθέντος. (†250)

Στίχ. Βέλτιον οὐδὲν ἄλλο βουλεύση τάχα,

Τοῦ μαρτυρῆσαι Σαραπάβων ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Καλοδότης ἐν Αἰγύπτῳ. (†256)

Στίχ. Καλοδότῃ, τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,

Καλῶν δοτῆρι σοὶ παρίσταται, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐδοξίου, Ζήνωνος, Ῥωμόλου (†107-115) καὶ Μακαρίου τῶν ἐν Μελιτινῇ. (†312)

Στίχ. Τμήθησαν Εὐδόξιος, Ῥωμόλος, Ζήνων

Καὶ Μακάριος· μακαριστοί, τοῦ τέλους!

Οὗτος ὁ ἅγιος Ῥωμόλος ἐπὶ Τραϊανοῦ τὴν κεφαλὴν ἀφηρέθη, χιλίους ἐπὶ μυριοῖς χριστιανοὺς χώραις τισὶν ἐξορία παραπεμφαμένου καὶ πικρῶ θανάτῳ ὑποβαλόντος. Ἐπὶ δὲ Διοκλητιανοῦ Εὐδόξιος, τοὺς ἀναζητοῦντας αὐτὸν στρατιώτας ξεναγήσας, ὁμολογεῖ αὐτὸς εἶναι Εὐδόξιος. Τῶν δὲ φεύγειν συμβουλευσάντων, οὗτος γυναικός, τέκνων, οἰκείων, οἴκου, καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιλαθόμενος, παρίσταται τῷ ἡγεμόνι Μελιτινῆς. Καὶ πρῶτον μὲν τὴν ζώνην, ἣτις ἦν παράσημον τῆς τοῦ κόμητος ἀρχῆς ἐξ ἑαυτοῦ ἀφελών, τῷ προσώπῳ τοῦ ἄρχοντος ἀπερρίπτει· καὶ σὺν αὐτῷ ὁ περιεστῶς ὄχλος τοῦ καταλόγου παντός, τέσσαρες ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ χίλιοι ὄντες, τὸ αὐτὸ διεπράξαντο. Εἶτα, ταθεὶς ἐκ τεσσάρων ὁ θεῖος Εὐδόξιος, τύπτεται τὰς πλευρὰς καὶ ξέεται, καὶ τότε τὸν διὰ ξίφους θάνατον δεχθῆναι κελεύεται. Καὶ ἐπεὶ κατέλαβε τὸν τόπον τῆς τελειώσεως, τὴν σύζυγον μεταστραφεὶς ἐκεῖθεν ὄρᾳ· καὶ ὧν ἐνετείλατο αὐτῇ πρότερον ἀναμνήσας, καὶ πέρας ἀγαθὸν πᾶσιν ἐπιθεῖναι ἐπισκήψας, τελευταίαν ἐντολὴν δέδωκεν αὐτῇ μὴ ἐπιδακρῦσαι τῇ αὐτοῦ ἐκδημίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ χωρίῳ ἔμνημον τάφον αὐτῷ σχεδιάσαι καὶ ἐπιχῶσαι ἐν τούτῳ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ τιμῆσαι μᾶλλον τὴν ἡμέραν ἐκείνην λαμπροφορία καὶ τῇ ἄλλῃ φαιδρότητι.

Εὐθὺς οὖν χεῖρας ὁ Μάρτυς καὶ ὄμματα πρὸς οὐρανὸν ἀνασχών, τὴν ἱερὰν κεφαλὴν ἀποτέμεται μετὰ τοῦ φιλάτου αὐτοῦ Ζήνωνος, ᾧ, κλαίωντι διὰ τὸν τοῦ Μάρτυρος χωρισμὸν, προεῖπεν ὁ Μάρτυς μὴ χωρισθῆναι αὐτοῦ, ἀλλ' ὁμοῦ τελειωθῆναι· ὃ καὶ γέγονεν, ἀποτμηθέντος ξίφει καὶ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν λοιπῶν σὺν τῷ ἁγίῳ Εὐδοξίῳ ἁγίων Μαρτύρων.

Ἐπτὰ δὲ ἡμερῶν παρελθουσῶν, ὄναρ ἐπιστὰς τῇ συζύγῳ ὁ Μάρτυς Εὐδόξιος, ἐπισκήπτει αὐτῇ εἰπεῖν τῷ Μακαρίῳ ἀπιέναι πρὸς τὸ πραιτώριον· ἐν ᾧ δὴ ἀπελθών, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, τὴν μακαρίαν καὶ αὐτὸς ἀποτέμεται κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἑκατὸν τεσσάρων καὶ χιλίων στρατιωτῶν μαρτύρων, ξίφει τελειωθέντων. (†312)

Στίχ. Δεκάς δεκαπλῆ καὶ χιλιάς Μαρτύρων,

Καὶ τετράς ἀπλῆ, συντελευτῶσι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Φαῦστος ὁ πρεσβύτερος,

Μακάριος, Ἀνδρέας, καὶ οἱ μοναχοὶ Βίβος, Κυριακὸς, Διονύσιος, Ἀνδρόνικος· καὶ αἱ ἅγιοι Ἀνδροπελαγία καὶ Θέκλα· καὶ Θεόκτιστος ὁ Ναύκληρος, καὶ ἕτερος Κυριακὸς ὁ Δημότης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν γῆν ὁ Φαῦστος ἐκλιπὼν διὰ ξίφους,
Πρὸς φαῦσιν ἤρθη τῆς ἄνω κατοικίας.

Ξίφει θανόντες Μακάριος, Ἀνδρέας,
᾿Ωδευσαν ἄμφω τὴν μακαρίαν τρίβον.
Τὸν ἀρετῆς στέφανον ἀρνεῖται Βίβος,
Εἰ μὴ στέφανον καὶ τὸν ἐκ ξίφους λάβη.
Διονυσίῳ συμφρονήσαντας δύο,

Διονυσίῳ συγκατέκτεινε ξίφος.
᾿Ὡς ἀνδρική τις ἦν Ἀνδροπελαγία,
Πρὸς τὴν κεφαλῆς ἐκτομήν, ὡς ἡ Θέκλα.
Θεόκτιστος Ναύκληρος ἐκτμηθεὶς κάραν,
Ψυχῆς ἰθύνει τὸ σκάφος πρὸς τὸν πόλον.
᾿Ο Κυριακὸς Δημότης, ἀλλ' ἐκ ξίφους,

Συνθιασώτης τοῦ χοροῦ τῶν Μαρτύρων.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίου τοῦ βασιλέως διεβλήθησαν ὡς χριστιανοὶ Οὐαλερίῳ, τῷ ἄρχοντι Ἀλεξανδρείας. Παραστάντων οὖν τῶν Ἁγίων, καταπλαγεὶς Οὐαλέριος τὸ στερῶν αὐτῶν καὶ ἀκατάπληκτον, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν κατ' αὐτῶν ἀπεφῆνατο. Καὶ οὕτω τελειωθέντων, τὰ τούτων σώματα ὑπὸ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φιλοχρίστων ἀνακομισθέντα, ἐναπετέθησαν τῇ πόλει, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συνέδραμε καὶ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὸ Δεύτερον ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ἁγίας Εἰρήνης.

Στίχ. Ἐν οἴκῳ εἰς τὸ Δεύτερον, Εἰρήνης τῆς ἁγίας,
τιμήσωμεν ἐγκαίνια Δεσποίνης Θεοτόκου.

Σκηνὴν ἀγιάζουσι νῦν ἐγκαινίους,
Τῆς τὴν βροτεῖαν φύσιν ἐγκαινισάσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Αὐγουστίνου, Σαγκτιανοῦ καὶ Βεάτης (Beata), τῶν ἐξ Ἰσπανίας, μαρτυρησάντων καὶ ἐν Σενόνῃ (Sens) τῆς Γαλλίας, ἔνθα καὶ τιμῶνται. (†273)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Πετρωνίου, ἐπισκόπου Βερόνης ἐν Ἰταλίᾳ. (~†450)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀράτορος (Arator), δ' ἐπισκόπου Βεροδούνου (Verodunum, Verdun) ἐν Γαλλίᾳ. (~†460)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μακκαλίνου (Maccallin), ἐπισκόπου Λούσκ (Lusk) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (~†497)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Δονατιανοῦ (Donatian), Πρεσιδίου (Praesidius), Μανσουέτου (Mansuetus), Γερμανοῦ (Germanus), Φουσκούλου (Fuscus) καὶ Λαέτου (Laetus), ἐξορισθέντων τῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ Οὐνερῖχου, ἀρειανοῦ

ἀρχηγοῦ τῶν Βανδάλων. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐλευθερίου, ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ἁγίου Μάρκου ἐν Σπολέτῳ τῆς Ἰταλίας. (~†590)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φάυστου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἁγίας Λουκίας ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας. (~†607)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Καγνοάλδου (Cagnoaldus), ἀδελφοῦ τῶν ἁγίων Φάρονος καὶ Φάρας, Ἐπίσκοπου Ἀλαουδούνου (Alaudanum, Laon) ἐν Γαλλίᾳ. (~†635)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας παρθένου Βέγας (Beya, Bega), ἀ' ἡγουμένης Κοπελάνδης (Copeland) ἐν Κουμβρία (Cumbria) τῆς Ἀγγλίας. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φήλικος (Felix) πρεσβυτέρου καὶ Ἀουγεβέρτου (Augebert) διακόνου, ἀποσταλέντων εἰς Καμπανίαν, καὶ ἐκεῖ κτανθέντων ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάγνου (Magnus, Magnoaldus), φωτιστοῦ Ἀλλγοβίας (Allgovia, Allgäu) ἐν Βαυαρίᾳ. (~†750-772)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας νεομάρτυρος Λυγερῆς, τῆς καλλιπαρθένου Χιοπολίτιδος, ὑπὲρ ἀγνείας καὶ πίστεως Χριστοῦ μαρτυρησάσης. (†1822)

Στίχ. Λυγίσασ' οὐδόλως προσβολῇ ἀκολάστῳ,
Νῦν κατοικεῖς Λυγερῇ τὸν πόλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Μαξίμου Σάντοβιτις, τοῦ πρεσβυτέρου ἐν Ζντένια τῶν Καρπαθίων. (†1914)

Στίχ. Ζωὴ ἐμὴ ἡ φίλη Ὁρθοδοξία,
Ἐβόα Μάξιμος τοῖς φονευταῖς θνήσκων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ
δω την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πεζευ
σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις

αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρας δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω
μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ'

Ἦχος πλ' Νη

Ραβδος εις τυ υ πον τμ στη ρι ου πα ρα
λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
τος και στε ρε ω ω μα

ὠδὴ δ'

Ἦχος πλ' Γα ρ

Εισα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι
ας σθ το μν στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα
σθ και ε δο ξα σα σθ την θε ο τη τα

ὠδὴ ε'

Ἦχος πλ' Νη

Ω τρισμα κα ρι ι σον ξυ υ υ λον εν ω ε
τα α α θη Χρι σος ο βα σι λε υς και Κυ ρι ος

δι ου πε πτω κεν ο ξυλω α πα τη ησας το
εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τισαρ
κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η
η μων

ὠδὴ 5'

Nο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγχοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
πσ σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
περ κο σμι ον Α να ζασιν υ πε ζω γρα φη η σεν
τσ σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στσ υ τσ Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σα αντος

ὠδὴ 5'

Eκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νσ δυ σε
βς λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη

μι ι α ας θε ο στυ γας ο μωστρεις Παι δας εκ ε
 δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
 βρο μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
 τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
 υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
 λο γη τος ει

ὥδη η΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
 δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον
 μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
 το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
 ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οτως Θεο
το κονσεεμεγαλυνοομεν

5 Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οτως Θεο
το κονσεεμεγαλυνοομεν

6 Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οτως Θεο
το κονσεεμεγαλυνοομεν

ὠδὴ θ'

Μυστικός εἶθε ὁ τοκέε παρὰ δεισός
ἀγεώργη τωσβλαστή σασα Χριστὸν υφου
τοτῶσ αὐρῶ ζωήφο ὀρον ἐν γη πεφυτῶσ γη
ταὶ δε ἐνδρον διου νυν ὑψα με ἐν ἄπροσκυ
νῶσ ἄντεσ αὐτον σε με γαλυνο ὀμεν

Οδιὰ βρωσε ὡ ὡσ τῶ ξυ ὑ ὑ λῶ τω γε
νει προσγενο με νος θανάτος διὰ σὰυ ρῶ κα
τη ἡρ γη ται ση μερον τῆσ γὰρ προμη το ρος ἡ πα
γγε νῆσ κα τὰ ρα δι ἰ α λε λυ ται τω βλα στω
τῆσ ἀ γνη ἡσ Θε ὀ μη το ρος ἡν πασαι αὶ Δυ
να ἀμειστων ου ρα νω ὡν με γαλυ νῶ σι ἰ ἰ ἰ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Τοῦ Ἄρχαγγέλου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος ᾠ Βου-θ.

Αθροισθητέ και ἰ ἰ δε τε ἡ ἄν

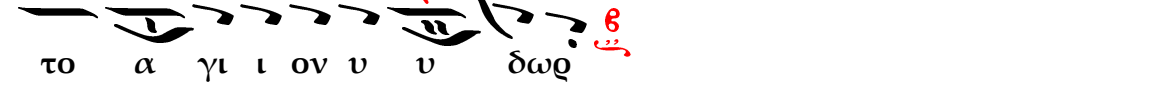

 θρω ω πο ο της α α πα σα θε α σα σθε ξε νον

 θα α αυ μα το τε λε σθεν ε εν ταις Χω ω ναις

 Μι χα ηλ ο α σω ω μα τος ρα βδω την

 πε ε τρανε ερ ρη ξε και πο τα μς η κο ον

 τι σε κα τερ χο με νς α τα α κτως ε πι

 το α γι ι ον υ υ δωρ

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

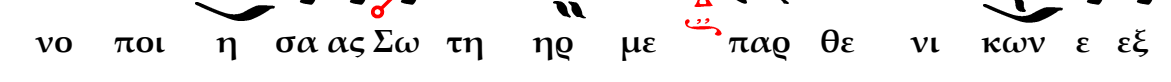

Ε ι κο νος ης με τε ε λα βον θε ρο γι ι

 κω ως της κρει ειτ το νος ε ξω σθην οι μοι οι ο τα

 α α λας δι α κρα σι α ας της πα α λαι συ δε

 Χρι στε ο ε ευ σπλα γχνος αρ ρη τως κοι οι νω

 νη η σας μοι τχ χει ρο νος με τει ει λη φας και

 νο ποι η σας σω τη ηρ με παρ θε νι κων ε εξ

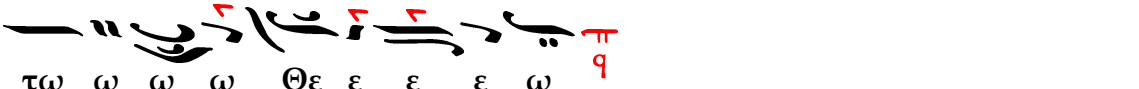
 αι μα α των

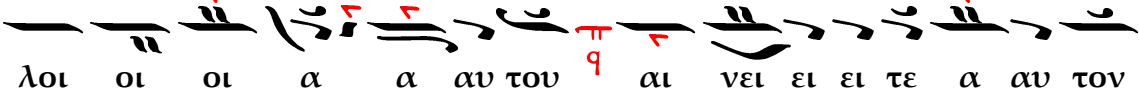
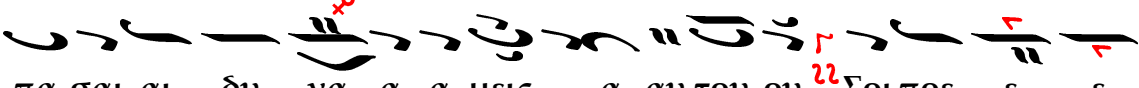

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

 υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A

 ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε

 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰσθῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος· ὁ συναΐδιος Λόγος ἅγιος εἶ· καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων ἐν παρῶρησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεστῶς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Στίχ. δ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων πρῶτος ὑπάρχων σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας, φωταυγίας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δόξα.

Ἦχος Πά φ

Δόξα Πατρι και Υιω και Αγιωωω
Πνευμααατι

Οοπου επισκισιασει ηχαα
ρις σου ουαρχαααγγεεεελεεκειθεν
του διααβολουδιωωκεταιαιηη
δυυυυυυνααααμισ ουφειρειγαρ
τω φωτισουπροσμεεεεενειν οπεε
σωωνεεωσφοοοορος διοαιαι
του μεενσετα πυρφοραουτου ουβεεεε
λητα καθημωνκινου ουμεναα Ααπο
οοοοσβεεεεσον τη μεσιιτει
αα σου λυτρου μενος ηημααας εκ

τω ων σκαν δα α α λω ων α α αυ του α
ξι υ υ υ υ υ υ υ μνη η α ξι υ υ
μνη η τε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε

Πα
Μι χα ηλ αρ χα αγ γε λε

Και νυν. Θεοτοκίον.

Χ Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστων

αι ω ω νων α μην

Μ α κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε

και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κατα χρε ε ος

την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος το

αρ ρη η κτον την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι

αν και κα τα φυ υ γη η των ψυ χω ων η η

μων

Και εϋθϋς φάλλεται εις τον αυτον η̄χον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
θρω ποις ευ δο κι ι α

Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν

Σε δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι
α την με γα α λην Σου δο ο αν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο σμ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρτι ι
ας του κο ο σμ

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος ^{ν'} ₂₂ Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην ^{υ'} ₉

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε ^{ν'} ₂₂ και
αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να ^{ν'} ₂₂
και εις τον αι ω να του αι ω ω νος ^{υ'} ₉

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθη ναι η μας ^{υ'} ₉

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων ^{ν'} ₂₂ και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τς αι ω νας α μην ^{υ'} ₉

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας ^{ν'} ₂₂ κα
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε ^{υ'} ₉

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σε ^{υ'} ₉ (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ^{ν'} ₂₂ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε

η σο ον με ^{ν' 22} ι ασαιτην ψυ χηνμουου ο τι η μαρ

τον Σοι ^{υ' 9}

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυγον δι δα ξο ον με ^{ν' 22}

του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος

μου ^{υ' 9}

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θαφως ^{υ' 9}

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου

σι Σε ^{υ' 9}

Α γι ος ο Θε ος ^{ν' 22} Α γι ος Ι σχυ ρος ^{ν' 22} Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ' 9} (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{υ' 9}

Κ αι νυ υν και α ει ^{ν' 22} και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{υ' 9}

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ' 9}

Ἄσματικόν. ̣

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος A α α α
γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος A γι ος A α α
θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα
α α ας

Ἀπολυτίκιον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Ϡ

T ων ϝ ρα νι ι ω νστρα τι ων Αρ χι στρα
τη γε δυ σω πϝ ϝ με εν σε η μεις οι α να ξι
οι ι να ταις σαις δε η σε ε σι τει χι σης η
μας σκε πη των πτε ρυ υ γων της α υ λϝ σϝ
δο ξης φϝ ϝ ρων η μας προσ πι πτο ο ντα ας εκ τε νως
και βο ω ντας εκ των κιν δυ νων λυ τρω σαι η
μας ως τα ξι αρ χησ των α νω Δυ να με ω ω
ων

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεεεε

σωσον ημας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτὸν τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεεε

σωσον ημας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι. (141' 5)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεεε

σωσον ημας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141' 16)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεεε

σωσον ημας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ τῆς Θεοτοοκου Σωτηρῶ
σον ἡμασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 132 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (132β' 1)

Σωσον ἡμασ Ὡς εὐθεοῦ οὐ
Ὡς ἡμαστος ψαλλον τας σοι ἀλλή
λησ

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (132β' 1)

Σωσον ἡμασ Ὡς εὐθεοῦ οὐ
Ὡς ἡμαστος ψαλλον τας σοι ἀλλή
λησ

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (132β' 4)

Σωσον ἡμασ Ὡς εὐθεοῦ οὐ
Ὡς ἡμαστος ψαλλον τας σοι ἀλλή
λησ

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (132β' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἦχος δ'. Ὕμνος τριῶν παιδῶν.

Στίχ. α'. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. β'. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. γ'. Εὐλογεῖτε, ἄγγελοι Κυρίου, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-ϑ.

Των ἄρα νιῶνων στρατιῶν Ἀρχιστρα-
τηγεῖ δὺσωπᾶμε ἐν σελήμεις οἱ ἀναξι-
οὶ ἰνα ταις σαις δεησέσαι τειχίσης ἡ-
μας σκεπητῶν πτερυγῶν τῆς αὐλᾶς
δοξίης φερῶν ἡμᾶς προσπιπτοῦντας ἐκτενῶς
καὶ βοῶντας ἐκ τῶν κινδύνων λυτῶσαι ἡ-
μας ὡς ταξιάρχων ἀνωδυναμένων

τὸ τέλος: ὡς ταξιάρχων ἀνωδυναμένων

ῶ ῶν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β΄ χορός:

 Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Ἀπολυτίκιον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-θ

Των ρα νι ι ω ν στρα τι ων Αρ χι στρα
 τη γε δυ σω πρ ρ με εν σε η μεις οι α να ξι
 οι ι να ταις σαις δε η σε ε σι τει χι σης η
 μας σκε πη των πτε ρυ υ γων της α υ λυ σθ
 δο ξης φρ ρων η μας προσ πι πτο ο ντα ας εκ τε νως
 και βο ω ντας εκ των κιν δυ νων λυ τρωσαι η
 μας ως τα ξι αρ χηστων α νω Δυ να με ων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

I ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι
ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τ ε θα να
τ ε η λευ θε ρω θη σαν α χραντε εν τη α γι α
γε ννη η σει σ ε αυ την ε ορ τα ζει και ο λα
ο ος σ ε νο χης των παι σμα των λυ τρω θεις
εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και
τρο φοντης ζω ης η μω ω ω ν

* * *

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
ε ε λε η σον η η μα ας (τρὶς)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^θ α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος ^Δ α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λια α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-Ϟ

Nε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ

υ ϖ υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

μις

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

Ε ε ε λε ε ε ε η η η η η η
 η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ον
 η η η μα α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον τῶν Ταξιαρχῶν (Ἑβρ. β' 2-10).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Ο ποι ω ων τς Α γγε ε λς αυ τς πνευμα
 α τα και τς λει τς γς αυ τς πυ ρο ος φλο γα

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου,

ε με γα λυν θης σφοδρα

Ο ποι ω ων τς Α γγε ε λς αυ τς πνευμα
 α τα και τς λει τς γς αυ τς πυ ρο ος φλο γα

Στίχ. β'. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ ὁ περιπατῶν

πι πτε ρυ υγων α νε μων

Ο ποι ω ων τς Α γγε ε λς αυ τς πνευ μα

α τα και τς λει τς γς αυ τς πυ ρο ος φλο ο γα α α

α α

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι καὶ ποικίλαις δυνάμεσι καὶ Πνεύματος Ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν, διεμαρτύρατο δέ πού τις λέγων· «Τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν; Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ»· ἐν γὰρ τῷ «ὑποτάξαι» αὐτῷ τὰ «πάντα» οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. Νῦν δὲ οὐπω ὀρῶμεν αὐτῷ τὰ «πάντα ὑποτεταγμένα»· τὸν δὲ «βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἠλαττωμένον» βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου «δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον», ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσῃται θανάτου. Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

Ἀλληλουῖα (γ). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ρμη).

Ἦχος Δι

Α λλη λς ι ι α Α α λλη η λς ς ς ς

ι ι ι ι α Α α α α λ η η λς ς

Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν

εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις

A λλη λⲄ ⲓ ⲓ ⲁ A α λλη η λⲄ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ A α α αλ λη η λⲄ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτόν, πασαι Αι δυ να α αμεις α αυ τⲄ

A λλη λⲄ ⲓ ⲓ ⲁ A α λλη η λⲄ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ A α α αλ λη η λⲄ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲁ α α

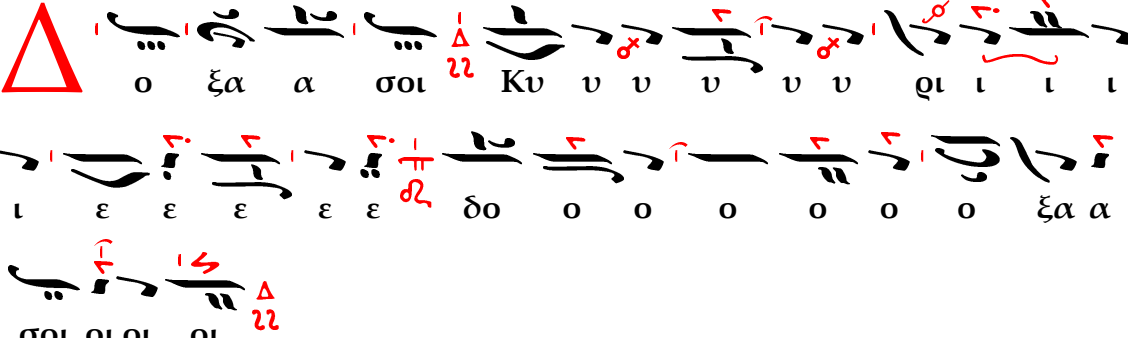
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ἰ' 16-21).

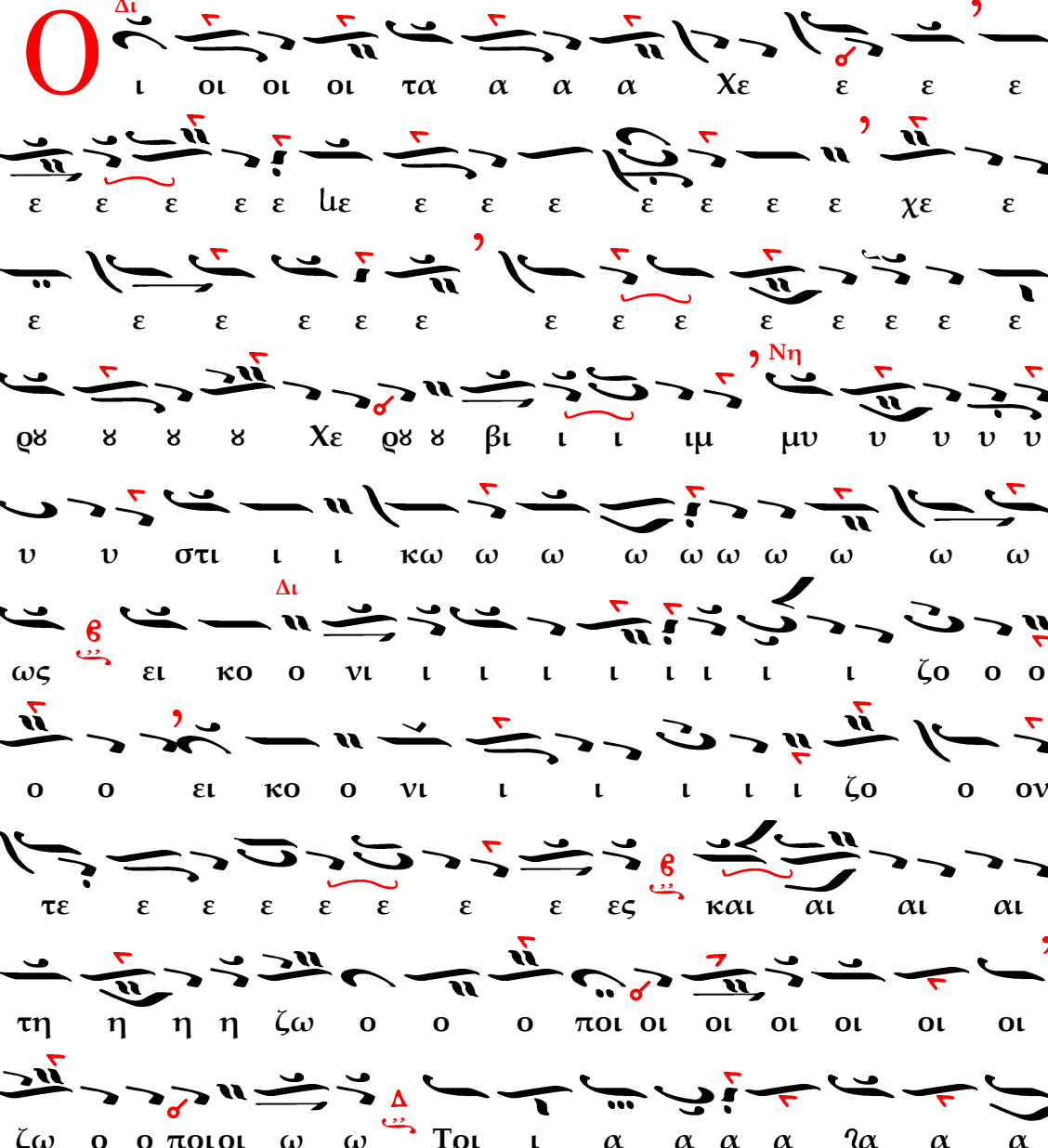
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἴδου δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαι

σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Ἦχος ἰζ' Δι' σ'

 Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οιοι οιοι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι' θ'

 Ο ι οιοι οιοι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα ρ ρ ρ Χε ρα ρ βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
 υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οιοι οιοι οιοι οιοι
 ζω ο ο ποιοι ω ω Τρι ι α α α α τια α α

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο οον υ υ υ μνοο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο οον τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρα ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν **Α** λλη λ ς ς ι ι ι ι

α α α α α Δ

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον Δ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η η σον Ζ'

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον Δ

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε η η σον θ

Δι-θ

Π α ρ α σχ ς Κυ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α σχ ς ς Κυ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α α σχ ς Κυ υ ρ ι ι ι ε Ζ'

Π α ρ α α σχ ς ς Κυ υ ρ ι ε Ζ'

Π α ρ α α σχ ς ς Κυ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α σχ ς ς Κυ ρ ι ι ε θ

Σ οι οι Κυ ρ ι ι ε Δ

Α μη η η η η ην θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σα θ

ἢ ἕτερον

Και τω πνευματι ιιισθ

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰὶ Δι

Πατέρα Ἵον και Ἀγιον Πνευμα Τρι
αδα ομοουσιον και αχωριστον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ελεονειρηνησθυνανεσε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η η ν

Α μη η η η ν

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

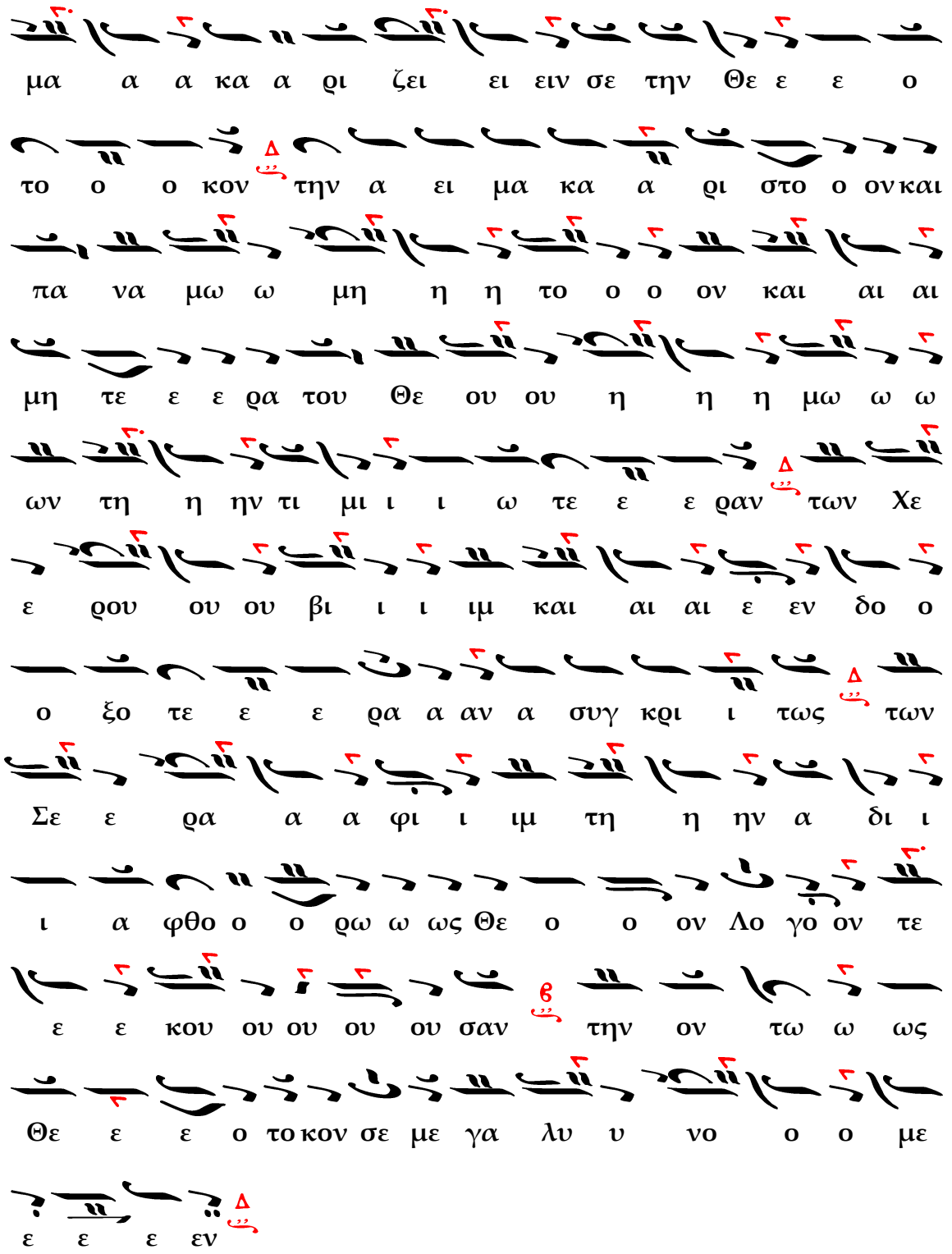
εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ω ν

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

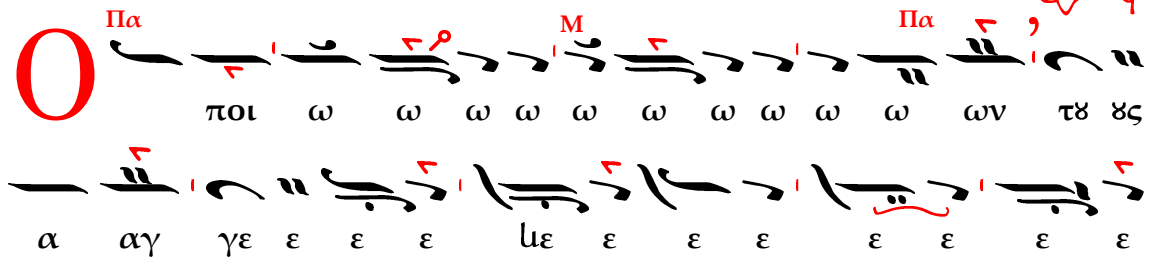

 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συ γ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η η ν α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ν Λο γο ο ν τε
 ε ε κου ου ου ου σαν την ο ν τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με
 ε ε ε εν

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τῆ Δευτέρᾳ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Ἱ Πα φ

Ο Πα ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ν τ ς ς
 α αγ γε ε ε ε λι ε ε ε ε ε ε ε ε

Nη Πα
 ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε λθ
 Nη Πα
 υ υ υ υς α α α α α α αυ τω υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ πνε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α α α α α α α
 Nη Πα
 α πνε ε ε ευ μα α τα α α α α α α α α
 Δι
 α α α και αι τους λει του ουρου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 Δι Πα
 ου ου ου ου ου ου ους α α α α α λει του
 ου ουρου ου ου ου ου ους α αυ του ου ου ου πν
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς εν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σθ
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δεις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τθ νυν και ε ως

τ α λ ω ω ν ο ο ς